

Δευτεραγωνισται, αποδυθεντες εις την συζητησιν: ο κα-
 τὰ βῆμα ἤδη ἀκολουθῶν τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως μὲ
 πλήρεις ἀξιώσεις ἀρχηγῶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Δεληγιάν-
 νης· διαρκούντος τοῦ λόγου του, τὰ θρανία τῆς δεξιᾶς πτέρ-
 υγος ἀραιοῦνται ἐπαισθητῶς, ὅπερ προκαλεῖ διαμαρτυρίας
 καὶ παράπονα τῶν φιλάτων του. Ὁ κ. Σωτηρόπουλος, φρο-
 νῶν ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου θὰ ἔχω-
 σι στάδιον οἱ κερδοσκόποι· ὁ κ. Δημητρακάκης μετὰ λυπῆς
 κραυγᾶζων πρὸς τὸν Τρικούπην: *κατέστρεψες τὴν ἀγορὰν!*
 ἀπαντῶντος ἐκείνου: *ἔσωσα τὴν ἀγορὰν!* Καὶ ὁ κ. Φιλάρε-
 τος, προτείνων ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ὅπως δοθῆ καιρὸς
 πρὸς μελέτην· παρατηρεῖ πρὸς τοῦτοις ὅτι ἡ Κυβέρνησις,
 μονομερῶς ζητοῦσα συμβουλὰς, ὑποβάλλει νομοσχεδία ἄωρα,
 ὅπερ δίδει ἀφορμὴν εἰς τοιαύτην ἀπὸ κοινοῦ εὐφυολογίαν
 πολλῶν βουλευτῶν:—*Ὅχι, εἶνε τῆς Ὁρας!*

Ἀπορρίπτεται δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἡ πρότασις τοῦ
 κ. Φιλάρετου περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως. . . διὰ τὴν
 αὔριον! Καὶ πάλιν διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου γίνεται δεκτὴ
 ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου. Ἀναγινωσκόμενον τοῦ καταλόγου
 εἰς τῶν βουλευτῶν, ὁ κ. Μήτσας, εἰς τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀ-
 νόματός του, εἶτε ὑπὸ βαθέως λιθάργου ἀφυπνισθεὶς, εἶτε
 ὑπὸ βαθείας συναισθήσεως τῆς εὐθύνης πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς
 του ἐν τῇ ἐξακρίσει τῶν καθηκόντων του, μεταπηδᾷ διαδο-
 χικῶς ἀπὸ τοῦ παρῶν εἰς τὸ καὶ καὶ ἐκείθεν εἰς τὸ ὄχι, ὡς
 ποτικὸς ἀμνηχανῶν ἐντὸς μνοπαγίδος.

Κουτρούλης.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Ὁ καυμένος ὁ Μπαρπαγιάννης ἀπὸ τὸ Μαρκόπουλο μα-
 θῶν ὅτι ὁ Σιδηρόδρομος τοῦ Λαυρίου θὰ διέλθῃ ἀπὸ κει-
 ποῦ ἐστήθησαν οἱ πάσσαλοι, τοὺς ἔβγαλε ἀπὸ ἐκεῖ ποῦ ἐ-
 τοποθετήθησαν καὶ τοὺς ἔστησεν εἰς τὸν κῆπὸν του, διὰ
 νὰ τὸν ἔχη τὸν σιδηρόδρομο μὲς τὴν αὐλήν του.

(Ἱστορικόν).

ΑΜΑΞΗΛΑΤΗΣ

Ἐκτάκτου δεξιότητος, νέος, πρόθυμος, μὲ τὰ καλλίτερα
 συστατικὰ τῶν καλλιτέρων ἀθηναϊκῶν οἰκῶν, ζητεῖ θέσιν ἢ
 ἐνταῦθα ἢ ἐν τινι ἐπαρχίᾳ ἢ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Ἡ διαύθυ-
 σις ἐν τῷ γραφεῖῳ μας.

(Γ'. — α.)

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ

Τὰς δύο αὐτὰς κυρίας δύνασθε νὰ τὰς ἀγκαζάρητε ἐνοι-
 κιάζοντες

ΠΟΛΥΕΛΑΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΦΩΤΑ

τοῦ τοίχου (Candélabres) πολυτελεστάτη δι' αἰθούσας χο-
 ροῦ, συναναστροφᾶς, καὶ ἐν γένει τὴν περίοδον τῶν ἀπόκρεω
 ἀπὸ τὸ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 409)

- Ἄφησε αὐτό· ἀλλ' ἔχεις καὶ ἄλλα προτερήματα.
- Εἶμαι πιστὸς εἰς τὸν φίλον μου, εἶπεν ὁ Σκιαχτης.
- Βέβαια· ἀφοῦ δύνασαι νὰ πωλήσῃς καὶ τὸ δέσμα του.
- Ὁ Σκιαχτης οὐδεμίαν ἔδειξε ταραχὴν· ἀλλ' ἐφάνη ἀπο-
 ρῶν καὶ μὴ ἐννοῶν τὴν τελευταίαν φράσιν τοῦ Μαύρου.
- Τί λέγεις, Μαῦρε; τῷ εἶπεν· ὁμίλει καλά. Δὲν κα-
 ταλαμβάνω τί θέλεις νὰ εἰπῆς.
- Ἄ, ναί, ἀπήντησεν ὁ Μαῦρος, καὶ τοῦτο πάλιν εἶναι
 ἄλλο προτέρημα.
- Ποῖον προτέρημα;
- Τὸ προτέρημα νὰ μὴ καταλαμβάνῃς.
- Δὲν ἐννοῶ. Μήπως ἐμέθυσα; εἶπεν ὁ Σκιαχτης φέρων
 τὴν χεῖρα εἰς τὸ μέτωπον.

- Ὅχι δά.
- Τί διάβολον; μ' ἔφερες ἐδῶ νὰ μὲ μεθύσῃς;
- Δὲν εἶμαι ἄξιος, εἶπεν ὁ Μαῦρος.
- Μήπως ὁμίλεις ἄλλην γλῶσσαν; εἶπεν ὁ Σκιαχτης.
- Διότι τὴν γλῶσσαν μας ἐγὼ τὴν ἤξευρα ἕως τώρα. Ἄλλα
 βλέπω ὅτι τώρα δὲν ἐννοῶ λέξιν.
- Καὶ καλὰ κάμνεις.
- Λοιπὸν μὴ μὲ κάμνης νὰ σκοτόνω τὸν νοῦν μου,
 Μαῦρε.
- Ἄ, δὲν τὸν ἔχεις διὰ σκότωμα. Διότι ἂν ἦτον διὰ
 σκότωμα, θὰ τὸν εἶχες σκοτωμένον. Ἐπειτα σὺ δὲν εἰξεύ-
 ρεις νὰ σκοτόνης.
- Τί λέγεις, Μαῦρε;
- Τὴν φορὰν ταύτην ὁ Σκιαχτης δὲν ἐκρατήθη. Ἠγέρθη,
 οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐξέπεμψαν ἀστραπάς, καὶ ἐφαίνετο ἐτοιμα-
 ζόμενος ν' ἀρπάσῃ τὸν Μαῦρον ἐκ τοῦ λαίμου.
- Ἡσύχασε, εἶπεν ἀταράχως ὁ Μαῦρος, δὲν ἐπεμβαίνω
 εἰς τὰ μυστικά σου. Τὸ κάτω κάτω τί μὲ μέλει ἐμέ, ἂν ἐ-
 σκότωσες τὸν Μορώζην ἢ ὄχι. Τὴν δουλειάν σου ἐκαμες.
 Ὁ καθεὶς πρέπει νὰ κυτάξῃ τὸν ἑαυτὸν του καὶ νὰ μὴ τὸν
 μέλη διὰ τοὺς ἄλλους. Αὐτὴ εἶναι ἡ γνώμη μου. Καὶ ἔ-
 πειτα, ἂν τὸν ἐσκοτώσες, μήπως τάχα θὰ γυρίσῃ ὀπίσω;
 Καὶ ἀφοῦ, ὅπως καὶ ἂν εἶναι, ἐμελλε ν' ἀποθάνῃ, καθὼς καὶ
 ὅλοι μας, καλλίτερον δι' αὐτὸν εἶναι ὅτι ὑπῆγεν ἀπὸ τὰς
 χεῖρας φίλου, ὅπου δὲν τοῦ ἤθελε κακόν. Νὰ εἰξευρα ὅτι